

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris.
Theologia Universa**

Archdekin, Richard

Dilingae, 1687

Hæreses contra hanc Theol. partem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38477

Statores fideliter admittunt: pro cuius rei distincta consideratione studiosum Lectorem ad dictum Tractatum utiliter remitto.

§. II.

De justificatione, gratia Habituali, & Merito.

DE his singulis agitur Tomo I. Part. II. Controversia 8. & 9. pag. 131.

Ad Justificationem *Fides requiritur, sed non sufficit.* Utrumque est de fide, & definitur in Tridentino sess. 6. cap. 8. & can. 9.

Fides requisita ad Justificationem non est Fiducia de peccatis sibi per Christum remissis, ut volunt Lutherani & Calvinista. Talis fides de peccatis remissis, sine peculiari revelatione, est impossibilis: idque à Tridentino declaratur sess. 6. Can. 12. 13. & 14. De quoplura Tomo I. Part. I. Tract. II. cap. 2.

Homo non potest esse *physice certus* de sua justitia, potest potius de aliena, ut Baptizans de justitia infinita & legitima baptizati. De sua justitia tantum potest habere aliquam *certitudinem moralē*, fundam: in testimonio bonae conscientiae, quam ad Roms. 8. Apostolus agnoscit.

Meritum augeretur per ea quae augent actus nostri bonitatem, ut excellenter quae oritur ex objecto meliori, ex circumstantiis intentis, ex actus exercendi difficultate, ex majori actus liberi intentione, & longiori duratione. Quia haec reddunt actum moraliter nobiliorem, & pluribus actibus distinctis aequivalentem.

De merito inter Bajanis damnatur 1. Vita æterna homini integro, & Angelo promissa fuit in intuitu bonorum operum, & bona opera ex lege naturæ ad illam consequendam per se sufficiunt. 2. Sicut opus malum ex natura sua est mortis æternæ meritorum, sic bonum opus ex natura sua est vite æternæ meritorum. 3. Nec Angeli, nec primi hominis adhuc integræ merita rectè vocantur gratia. 4. Pelagi sententia est, opus bonum circa adoptionis gratiam factum, non esse regnum cœlestis meritorum. 5. Ratio meriti non consistit in eo, quod qui bona operatur habeat gratiam, & inhabitet spiritum sanctum, sed in eo quod obedit divinis legi. Ita Constitutio Pii V. Gregorii XIII. & Urbani VIII., que integra hic refertur supra Tomo I. Part. II. pag. 138.

§. III.

De auctoritate S. Augustini in materia de Gratia, & aliis.

Valedic magnam, & præ ceteris singularem esse S. Augustini auctoritatem cum aliis tradit Suarez de grat. prolog. 2. cap. 6. quem ait tantæ sapientia scripsisse, ut ejus sententia semper sit preferenda, nisi cum major Patrum aut Ecclesie auctoritas obstare videtur, quod tard, vel numquam contingat. Quia vero Theologo maximus momenti est, hanc singulis solidè discernere, ipsa Pontificum Decreta de illius Scriptis hic proferemus.

Constat ejus auctoritatem esse *irrefragabilem*, quoad puncta quæ sunt à Concilis & Pontificibus approbata urvera, quæ habentur in Epist. Calestini primi ad Episcopos Galliarum apud Prosperum in fine operum ejusdem.

Primum est, In prævaricatione Adæ omnes amissæ naturalem possibilitatem, id est, facultatem expeditam ad salutaria.

2. Neminem esse per se bonum, nec posse perseverare sine gratia.

3. Neminem bene uti Libero arbitrio nisi per Christum; adeoque omnia bona opera referenda esse ad Deum.

4. Omnes motus bonæ voluntatis esse à Deo.

5. Anathemati subesse eum, qui assertat gratiam Dei solum valere ad remissionem peccatorum, non ad uitanda.

6. Item, eum qui dixerit gratiam Christi solum juvare illuminando intellectum, non movendo immediate voluntatem, & etiam eos, qui dicunt gratiam solum dare facile, non simpliciter posse.

Quod alia varia habeat non simpliciter irrefragabilis: Hoc significat Calestini supra c. 12. ubi ait: *le non asservare profundiore partes quaestionum quæ pertractarunt Augustinus & alii, qui Hæretici refuerunt.* Hoc ipsum profiteret ipse August. L. de doce perscr. c. 21. ubi sibi habet: Neminem velim sic ampliæ omnia mea ut me sequatur, nisi in iis in quibus ne non errare perspexerit: nam propterea nunc facio Libros, in quibus opuscula mea retractanda suscipi, ut nec me ipsum in omnibus me secutum fuisse demonstrem.

Hinc ita deducit Toftatus defensor pag. 2. c. 18. Non ergo necesse est nobis quacumque Augustinus dicere concedere. Et Melchior Canus de locis Theologis C. 3. ait, stultum esse libris canonici Augustini Opuscula a qua.

Hinc 2. Absque sufficiente fundamento Jansenius Iren. Tom. 2. L. proœm. c. 13. 14. 15. generaliter omnibus Augustini Libris & assertionibus tribuit irrefragabilitatem contra sensum communem ceterorum D. qui sapè in interpretatione Scripturarum aperirebant ab Augustini sententia, v.g. de creatione mundi unico instanti.

Gelasius quidem Papa, dist. 15. c. 3. approbat omnia opera S. Augustini, sed solum generaliter, sicut etiam approbat opera Cypriani, in quibus tamen conatur error de rebaptizandis ab heretico baptizatis; cuiusmodi approbat (inquit Toftatus) est solum commendatio Doctrinæ alicujus Doctoris, ut eruditæ, p. & Catholicae, hoc sensu, quod non repugneret, que erant definita ab Ecclesia quando illa scribatur. Martinus I. in Conc. Lateran. solum damnat eos, qui contradicunt communī Patrum sensui, non uniti aliquando aut alterius in causa particulari.

Hæc, inquam, ex probatis auctoribus eo tantum confilio simpliciter annotamus, ne quis in alterum partem nimium detrahendo aut attribuendo à Doctrinæ sensu aberret, nihil volentes ab his alienum auctoritate nostrâ constitui.

Hereses.

Contra hanc Secundam Theologiam totius Partem, adducuntur singula, & ex Concilis Ecclesiæ, cum suis Auctoribus, refelluntur in fine Tomi I. pag. 145. sub hoc Titulo, *Notitia generalis dogmatum ab Ecclesiæ dominorum, ordine alphabetico sub his titulis. Beatitudine.* pag. 147. *Lex, Gratia, Peccatum, Meritum, &c.* Item, pag. 133.

SECUN-